

NA RINSKOPF...

Het spreekt vanzelf dat RINSKOPF een benijdenswaardige muziekbibliotheek had samengesteld. Het zou in zijn bedoeling gelegen hebben deze aan het Conservatorium van zijn stad te schenken. Zijn erfgenamen beslisten er anders over. 95 operapartituren (zang en klavier), 120 orkestpartituren en 200 orkestpartituren met orkestmateriaal, plus een 1.000-tal kleinere muziekwerken, werden op 29 en 30 juli 1919 openbaar verkocht in een Gentse verkoopzaal; plus een hele bibliotheek literaire werken, een pastel van Henri DE GROUX en een Beethoven-buste.

X X X

Het Kursaal zelf kwam nogal beschadigd uit de oorlog. De Duitsers hadden er zich al die tijd geïnstalleerd, en er zinloze vernielingen aangericht.

Op 1 juni 1919 kon het nieuwe concertseizoen toch al starten. De nieuwe dirigent, Léon JEHIN zou het werk van RINSKOPF op waardige wijze voortzetten. Toch zou het Kursaal nooit meer dat vooroorlogse peil bereiken : het optimistisch élan was er voor goed uit. De crisisjaren waren op komst.

X X X

De journalist van "La Saison d'Ostende" bracht in zijn aankondiging van het eerste concert in 1919 volgende pakkende hulde aan de overleden maëstro (SO, 1.06.1919) : "... La plume hésite au moment de parler de la direction artistique. Le souvenir impérissable d'un artiste qui n'est plus se glisse sous la plume... Notre cher, notre grand Rinskopf ne sera pas là, plus jamais nous ne reverrons sa silhouette vive, que couronnait sa belle tête d'artiste, se profiler au pupitre de la direction du grand orchestre du Kursaal, d'où il faisait des flots d'harmonie sur les foules accourues.

Et lorsque, ce soir, pour la première fois, M. Jéhin, le nouveau chef lèvera la baguette et que pour la première fois depuis cinq années, l'orchestre du Kursaal attaquera quelque ouverture, le souvenir de Rinskopf, que nous avons tant aimé, que nous avons admiré sera présent dans tous les coeurs, et plus d'un se sentira étreint d'une poignante émotion. Pensons ici tous, à cette heure-là, nous lui devons cet hommage muet, et il sera certainement agréable à sa mémoire."

X X X

HET MEMORIAAL

In september 1920 liet RINSKOPF's familie zijn stoffelijk overschot naar Gent overbrengen. In dezelfde maand ging er in 't Kursaal een herdenkingsconcert RINSKOPF door.

Bij die gelegenheid werd een comité opgericht voor het bekostigen van een RINSKOPF-memoriaal. Niemand minder dan Camille SAINT-SAENS was erevoorzitter van het vriendencomité. SAINT-SAENS zou echter kort nadien overlijden.

LEON RINSKOPF

Portretfoto
(Foto Boute, Gent)

*A mon ami Edmond Van Bredael
Souvenir très affectueux
Boute 1873 Léon Rinskopf*

(Foto's Stadsarchief, Oostende)

Memoriaal door Pierre THEUNIS
(Oostende, Kon. Muziekconservatorium)

Op zondag 18 september 1921 werd het RINSKOPF-memoriaal plechtig onthuld in het Kursaal, dit in tegenwoordigheid van familie van de dirigent.

Het memoriaal was een werk van de gekende Brusselse beeldhouwer-medailleur THEUNIS. Tijdens de plechtigheid werden composities van de betreunde dirigent uitgevoerd.

Na de ongelukkige afbraak van het Kursaal, verzeilde het basreliëf tenslotte in het Conservatorium (Romestraat). Daar is het vandaag de dag nog steeds te zien, in de inkomhall, rechts van de trapjes.

Het lot, de ironie, wou dat naderhand Oscar DE CLERCK's LAPON-memoriaal juist er tegenover werd bevestigd...

Zo kijken de twee aartsrivalen mekaar bij manier van spreken voor eeuwig in de ogen...

X X X

OVERZICHT VAN RINSKOPF's COMPOSITIES :

- "Ainai" (cantate voor de Rome-prijs, 1889)
- Lauda Sion (religieus motet)
- Tota Pulchra (religieus motet)
- "Lyda" (op een gedicht van Armand SYLVESTRE) (1)
- Marche des Artilleurs
- Le Passé qui file (op een gedicht van Grégoire LEROY)
- Epitalame (op een gedicht van Grégoire LEROY)
- Hulde aan WAELPUT (mars)
- Hymne à l'avenir
- Hulde aan 't onderwijs
- Marche Triomphale
- "Amour" (voor achtstemmig koor)
- Eia, Chanson danoise (op een gedicht van A. BERTON)
- Een koningslied (1901)
- Chant du Rat Mort (1901) (tekst van Emile MATHIEU)
- Marche de Rat Mort (1901) (tekst van Geo DAVELUY)
- Salve ENSOR
- L'ART ENSOR (geschreven voor de "Rat Mort")

VOLGENDE INSTELLINGEN BEWAREN DOCUMENTATIE BETREFFENDE RINSKOPF :

Brussel, Kon. Bibliotheek

- Album Amicorum Eveline BRELIA : Incepit "Rhapsodie" met handtekening van Léon Rinskopf, Oostende, 5 juli 1911

Gent, Universiteitsbibliotheek

Oostende, Stadsarchief, Koninklijk Muziekconservatorium, Heemkundig Museum "De Plate".

BIBLIOGRAFIE :

- E. CLOSSON, La musique en Belgique, Brussel (LA RENAISSANCE DU LIVRE), s.d.
- (Edmond PICARD), Ostende-Centre-d'Art. Trois saisons d'activité 1905-1906-1907, Brussel (LARCIER), 1907.

- Guide Ostende l'été, (Oostende), s.d. (met portretfoto)
- In "La Saison d'Ostende" kunnen we zijn concertprogrammatie van dag tot dag volgen. Dit seizoenblad bevat verder ook enkele meer vermeldenswaardige artikels over RINSKOPF : 2 september 1906 (met foto)
  - 1-2 september 1907 ("Le Saint Rinskopf")
  - 12 juli 1907 "Chefs d'Orchestre")
  - 29 augustus 1921 (over het memoriaal)
  - 23 juli 1908 ("Déjeuner des Compositeurs")
- Ook in de kranten "Le Carillon" en "L'Echo d'Ostende" is veel over RINSKOPF te vinden. Speciaal te vermelden : R.M.L. Nos Artistes. Léon RINSKOPF, in L'Echo d'Ostende, 26 september 1901.

Norbert HOSTYN

Nota's :

- (1) In 1891 al gezongen door SERAN tijdens een Concert van de "Association Athlétique" te Gent (Hôtel Royal)

De volgende afleveringen zijn gewijd aan beroemde musici die door RINSKOPF gecontracteerd werden om te Oostende op te treden : R. STRAUSS, C. SAINT-SAENS, CH; M. WIDOR, E. ELGAR, C. CHAMINADE, e.v.v.a. Maar eerst volgt de biografie van Edmond LAPON, RINSKOPF's rivaal uit 1891.

EEN NIEUW TE VERSCHIJNEN ROMAN OVER OOSTENDE DOOR WILLEM BRAKMAN

Het tweemaandelijks literair tijdschrift voor België en Nederland, krotweg "Argus" geheten en zeerverzorgd gedrukt uitgegeven, biedt in het dubbelnummer 22-23 (jaargang 4, november 1981) een primeur aan. Deze nog vrij jonge periodiek drukt een fragment af uit de roman "Een weekend in Oostende" (in april 1982 nog in voorbereiding). De schrijver is de Noordnederlander Willem Brakman, geboren te 's-Gravenhage in 1922, die reeds een hele reeks verhalenbundels en romans op zijn aktief heeft staan. Opsommen of in een gesystematiseerd lijstje opnemen, doe ik liever niet : daar heeft de doorsneelezer(es) minder nood aan. Maar dát Willem Brakman de Nederlandse P.C. Hooftprijs 1981 (= de hoogste en tevens meest geëerde Nederlandse literaire onderscheiding en bekroning!) toegekend werd voor zijn gehele oeuvre, wil ik zeker niet onvermeld laten. Eén zaak is zeker : die Willem Brakman is niet aan zijn proefstuk, het ontbreekt hem niet aan officiële erkenning of aan lezers (dit valt wel vaker voor bij letterkundigen!), kortom : deze man is niet de eerste, de beste ...

De juiste verschijningsdatum van deze roman is nog niet bepaald; bij welke uitgever is mij niet bekend. Het rees gepubliceerde fragment vult de bladzijden 275 tot en met 281 van "Argus".

E. SMISSAERT